

Gerrit Jaspers, lid van het eerste uur

Interview Paul Keuning

Gerrit Jaspers

Paul Keuning

Een leven lang bezig zijn met en voor de natuur. Natuur beschermen, dat was niet alleen zijn werk bij het GNR het was van jongs af aan een roeping. Gerrit wilde boer worden, of boswachter. Schrijven over de natuur, daar kennen velen Gerrit Jaspers van, van de stukjes in de krant met steeds weer opvallend nieuws uit de natuur en uit de vogelwereld. "Blijf jezelf verbazen, er gebeuren in de natuur genoeg opvallende dingen om daar elke week een column mee te vullen", zegt Gerrit Jaspers.

Boswachter, een vak met vele kanten

Als onze Vogelwerkgroep deze maand zijn 50e verjaardag viert, dan is Gerrit Jaspers wel één van de weinigen die aanwezig was bij de oprichting. Hij zat toen zelfs achter de groene tafel. Een bestuur was er nog niet, Gerrit zat in het uitnodigend comité.

In 1958 kwam Gerrit als boswachter in dienst van het GNR en werd belast met diverse taken, die lang niet altijd bij het boswachterswerk behoorden. Later kwam Gerrit ook in de staf van GNR. Vogelgeluiden is niet de sterkste kant

van Gerrit. Zijn gehoor raakte beschadigd bij het werken met de motorzaag. Goed dat vanaf '66 Dick Jonkers collega werd bij de boswachters van het GNR. Met zijn gedegen vogelkennis en het feilloze gehoor, lag het voor de hand dat Dick het vogelbeheer in zijn takenpakket kreeg. Alle boswachters werkten vanaf 1964 mee aan het prachtige schoolwerk. We gingen praktisch alle basisscholen in het Gooi langs met lessen en de leerlingen kwamen bij ons voor excursies. Jammer toch, dat dit nu allemaal wegbezuinigd is in 1986, het domste besluit ooit!

Tentoonstellingen inrichten en het archief beheren hoorde ook bij het takenpakket. Wie herinnert zich de beroemde Herfstflora in Laren niet? Gerrit bouwde het hele natuurreservaat na in het Singer. Wandelroutes uitzetten en het inrichten van dagcampings waren weer andere activiteiten, waarmee de mensen met de natuur in contact gebracht werden. Archiefbeheer en overleg met landmeters voor de juiste vermelding in het kadaster, je ziet een boswachter liep ook toen al niet alleen maar in het bos. Maar het was een mooie tijd, ook de periode dat Gerrit beheerder was van camping De Fransche Kamp.

Korhoenders op de Gooise heidevelden

Van de enkele tientallen exemplaren korhoenders en -hennen, die er in de jaren 60 nog op onze heidevelden geteld werden, waren er vijftien jaar later nog dertien stuks over. "Als we die op onze Gooise heidevelden willen behouden, dan weet ik wel een aantal aanbevelingen. Met diverse kunstgrepen probeerden we de rust in het gebied te bevorderen". Gerrit Jaspers deed in 1983 nog een poging tot herintroductie. Hij kocht bij een korhoenderkweker in Noord-Brabant vier hanen, want er leefden hier nog slechts vier hennen. "De nieuwe hanen konden eerst in een ruime kooi op de hei acclimatiseren. Toen ze na een paar weken werden losgelaten, werden er twee nog diezelfde nacht doodgebeten door een hond of een vos. Een derde vluchtte en werd gewond naar mij toegebracht. Dit exemplaar heeft het niet gered en de vierde is nooit meer terug gevonden. Het einde van de korhanen en -hennen op onze heidevelden".

Vogels belangrijk in Gerrit zijn dagelijks leven

De vogels in de tuin van Gerrit komen niets te kort, alleen is het aantal soorten zeer beperkt geworden: mussen en merels. De merels lijken wel enorm toegenomen in de Noorderbuurt. Voor het geringe aantal soorten tuinvogels is niet altijd een verklaring. "Katten komen hier bijna nooit".

Gerrit is nog altijd bezig met vogels, en niet alleen in zijn tuin. Als hij op waarnemingen.nl leest, dat er een koereiger bij het Naardermeer gesignaleerd is, dan gaat hij daar vrij regelmatig polshoogte nemen. Om vogels te zien gaat Gerrit regelmatig de Eempolders in. De Meentweg over, dat is vanaf zijn woning op loopafstand. "Er zitten de laatste tijd opvallend weinig ganzen!" is Gerrit zijn slotopmerking.